

2. postna nedelja

Jezusova spremenitev

(Mt 17,1-9)

Čez šest dni je Jezus vzel s seboj Petra, Jakoba in njegovega brata Janeza in jih peljal na visoko goro, na samo. Vpričo njih se je spremenil. Njegov obraz je zasijal kot sonce in njegova oblečila so postala bela kot luč. In glej, prikazala sta se jim Mojzes in Elija, ki sta govorila z njim. Oglasil pa se je Peter in rekel Jezusu: »Dobro je, da smo tukaj, Gospod! Če hočeš, postavim tu tri šotore; tebi enega, Mojzesu enega in Eliju enega.« Ko je še govoril, jih je obsenčil svetel oblak, in glej, glas iz oblaka je rekel: »Ta je moj ljubljeni Sin, nad katerim imam veselje; njega poslušajte!« Ko so učenci to zaslišali, so padli na obraz in se zelo prestrašili. In Jezus je pristopil, se jih dotaknil in rekel: »Vstanite in ne bojte se!« Ko pa so povzdignili oči, niso videli nikogar razen Jezusa samega.

In medtem ko so šli z gore, jim je Jezus zapovedal: »Nikomur ne povejte, kar ste videli, dokler Sin človekov ne bo obujen od mrtvih!«

V kaj se spreminjamo?

Jezus je vzel najbližje učence s seboj na goro in se tam spremenil. Zakaj? Odgovor lahko najdemo na koncu odlomka, ko jim naroča, naj tega, kar so doživeli, nikomur ne povedo, dokler ne doživijo še vstajenja. Torej je bilo spremenjenje prav zanje. Ko bodo ob vstajenju še enkrat doživeli spremenjenje, ko bodo v polnosti dojeli, za kaj gre, šele potem bodo o vsem lahko poročali drugim.

Učenci so očitno potrebovali spremenjenje zase. Potrebovali so ga za utrditev svoje vere, za zvestobo svojemu učitelju. Brez spremenjenja bi ne mogli vztrajati. Prepričan sem, da je tako tudi z nami. Kje naj doživimo takšno spremenjenje? Najbrž je naivno pričakovati, da bo sv. maša, pri kateri doživljamo najgloblje spremenjenje, za nas, ki smo vedno znova začetniki in v veri še ne potrjeni apostoli, zadostno spremenjenje. Evharistija je kruh močnih, je hrana potrjenim, hrana tistim, ki so že doživeli vstajenje. Pred tem je ta hrana pretežka, da bi nas nasitila. Za hojo za Jezusom potrebujemo še druga spremenjenja. Kakšna?

Potrebujemo zglede svetosti. Kje naj jih najdemo? Kup reklam, ki nas vabijo, naj jim sledimo, nas vabi ravno v nasprotno smer. Z reklamami, s temi 'svetlimi zgledi' smo prej pri skušnjavah kot pri spremenjenju. Vabijo nas, naj sledimo tistemu, kar je lahko, naj živimo zase in naj bomo prvi. Jezusovo spremenjenje nam govori o spremenjenju, ki nastane iz vztrajnosti v trpljenju, iz darovanja za druge in iz pozabljanja nase. Prišel sem, da vam strežem in ne da bi mi stregli, pravi.

Kje naj najdemo njegov zgled v zvestobi križu?

Kje naj odkrivamo spremenjenje, ki izžareva darovanje?

Kje naj doživljamo zgled tihega služenja?

Javni prostor nas zasipa s škandali, svet se utaplja v sovraštvu in trepeta pred naravnimi katastrofami. Novice brez grozot niso novice. A mi še vedno potrebujemo spremenjenje, ki bo podobno Jezusovemu in nas bo pritegnilo za Njim. Razmišljam, da potrebujemo spremenjenja v obrazih svetih ljudi, v dobrih knjigah in filmih, v ljubeči povezanosti z najbližjimi, v evangeliju in evharistiji. Brez teh spremenjenj bomo težko vztrajali.

Če nam je prva nedelja ponudila soočenje s skušnjavami in orožje za premagovanje, nam ta nedelja ponuja spremenjenje, kot cilj našega posta. Če ni cilja, je pot nesmiselna. Naj v teh dneh posta, ki je pred nami temeljito premislimo, čemu sledimo, v kaj se spreminjamo. Poiščimo dobre zglede resničnega spremenjenja. Drug drugega spodbudimo k branju dobre knjige ali pa članka, če za več ni časa. Če sedemo pred televizijo, se dogovorimo za film, ki bo prikazoval spremenjenje, ki mu želimo skupaj slediti. Poveselimo se ob misli na ljudi, ki so nam vsaj v kakšni stvari za zgled in o tem zgledu spregovorimo z bližnjimi. Vzemimo v roke evangelij in ob njem iščimo odgovore na vprašanja naše poti do lasnega spremenjenja. Vzemimo si čas, da v miru zmolimo križev pot in v njem odkrivamo lepoto skrivnostne božje ljubezni. Po vsem tem nas bo globlje nagovorila skrivnost Gospodovega spremenjenja na daritvenem oltarju.

Jezus se tudi danes spreminja pred našimi očmi, poiščimo ga in mu sledimo. Z gore spremenjenja stopajmo vedno znova v svoj vsakdan – spremenjeni za druge.